

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju.
Pripremana se pisma, opis i id.
Makaju po običnom cieniku il po
dovoru. Isto tako je za prilici.
Novci, se šalju poštarskom po-
štanicom (asagno postale) na
Administraciju „Naše Sloga“. Ime
i nazivni i način plaćanja valja
da je točno ducati.

Koncu list nedodje na vreme,
ako to nije odpravnitv u stro-
mim pismi, za koje se ne plaće
poštarske, ako se izvana napise
„Reklamacija“.

Uz list se smatra da je do-
bitnik u potpunosti odgovoran
za sve greske u listu.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rastin male stvari, a nesloga sve pokvari. Nar. pol.

Sjetite se
Družbe sv. Cirila i Metoda

Občinski izbori u Poreču.

U poslednjem broju objavili smo de-
belo tiskanu kratku objavu, da Laginja
na izbornike občine Poreč, gdje jutri javlja-
da je podnjo pritužbu u Beč, proti raz-
dieljenju trih izbornih tiela i sajavljeno
se ne pristupe k izborom ako bi se ipak
obavili dok ona pritužba nebude razpravl-
ljena.

Dr. Laginja javio je kotarskomu ka-
pitantu u Poreč, da je podnesao spome-
nuto pritužbu na vrhovno upravno sudište
u Beč, te je pitao na temelju § 17 za-
kona od 22. oktobra 1875., neka budi do
odluke vrlo rje, obustavljeni izbori, koji
su se imali vrati proshi ponedjeljak, dne
10. januara i sljedeći dan.

Cijemo, da je kotarsko poglavarstvo
u istom za sada obustavilo i da neće biti
novih izbora do nove odluke. Pitana je
više znamenito pak je pravo, da izbornici
porečki nadu o čemu se radi. Radi se o
tom, da pri izboru probije prava volja
naroda, a to nebi moglo biti, dok ne budu
sastavljena izborna tiela onako kako mi
mislimo da je zakon i da je pravo. Evo
u kratko o čemu se radi:

U Poreču južna željeznica plaća jedno
25.000 forintov svake godine od svoga
dobroka. Južna željeznica daleko je od
Poreča, takne Istru samo malo na pro-
tinovno stranju po Jelsankoj i po Kastavskoj
občini, pak je zakon da je jedan dio po-
reza od svih svojih dohodata plaća u
glavnom gradu Kranjske i tako napred,
svuda kuda prolazi mješina pruga do Beča
i druguda.

Poreč nije glavni grad Istre, ali sve-
jedno priuštil su mu one pladilo, od kojega
onda teče korist občini samoga gradića
Poreča.

Naši tvrde, da južna željeznica sa
svim tim nebi smjela imati izbornog prava
u Poreču, jer u onoj občini neima svoje
zemlje ni svojih kuća, ni trgovanja ni

ravnateljstva, ma upravo ništa, pak baš
zato, jer od toga ništa neima u občini
nebi smjela imati ni glasa u izboru, za
občinu.

Svega državnoga poreza u porečkoj
občini plaća se oblo 53.000 forintih. Od
to bi dakle na prvo tielo oblo 17.700
forinti, na drugo toliko, na treće toliko.

Budući pak da južna željeznica plaća
sama 25.000 forinti, to ona, kad ju upišu
u izborne listine, upije cijelo prvo tielo i
još otvara od drugoga tiela oblo kakovih
7900 forintih.

Kad je tako, onda je dosta, da u
drugom tielu prizloži ono nekoliko bogatstva,
pak izadije tako da dohturići praktikanti
nekoliko bogatstva čine sami prvo i drugo
tielo to jest oni sami izabrali državce
zastupnika, a sva druga masa naroda i
porečki i vanjski seljaci, da su baš složni
kao prat, nebi mogli izabrati nego dejet
svojih. Tako je do sada bivalo na temelju
onoga po načinu suda nepravičnoga raz-
dieljenja.

Redi će, ikogod od protivnika, da je
pravo, da bogataši, ako jih je, i malo iz-
biru 20 a manji posjednici 10 zastupnika,
kad oni malo plaća dva puta toliko, ko-
liko ona manjina manjeg naroda. Ali se
nije tako, jer valja se pitati, otkuda da
naši dan občini povlačiti žividega
u samom Poreču i dolaznega u Poreč
po raznim poslim, gđe mora da troši.

Evo dakle zašto pritužbu od naše
strane: Kad bi se vrgla van iz listine
južna željeznica, onda na sva tri izborna
tiela, nebi došlo nego oblo 28.000 forintih
plaćila. Tada bi došli u prevo tielu od
najjačih na manje jake svi oni, što skupa
plaćaju po prilici 9800 forintih, a u drugo
tielu došli bi po redu za njima oni srednji,
koji opet skupa plaćaju oblo 9800 forintih,
a u treće tielu najjači, koji opet plaćaju
svi skupa toliko.

Tada bi borba bila razložita. Prvo
tielu ostalo bi gospodi, a u drugom i
trećem odlučivali bi seljaci, a poljodjelci
iz grada i iz sela lagije bi se medju se-
pogodili, koga da izaberu i bolje bi svoje
ponešli. Nije nikakova tajna, da misliti
je gospodarstvo občine Porečke od mnogo
godina dosta slabo, i da ga je krvava
potreba popraviti.

Ilijanskem kukolje more se opeti i kogod
dobro zrno šenice nad, samo ne va-
kukolje od istarskeh Talijani. Dakle
počinimo!

Mate: No ala, a Božjum pomodrom!

Ive: Počet demeo s velom glavom, s biv-
šem ministrom talijanskem Crispijem. Ta
bi vissi minister varal je prej nego
je postal minister, onda ze vreme
njegovega ministarstva, a najzada i
onput, kad je i prestal bit minister.
Varal je, kada je same mogao, a naj-
bolje bi znala od tega povedat na-
puljska banka, ka je imela dosta žuh-
kego pojist.

Sada je senat sudišće va Bolonje
odlukti tužit tega bivšega ministra
Crispija radi njegovih prevara. Al-
kako je va Italiji čuda gajilega pa
tako i vlasti i pravu, čini se, da se
temu ministarskemu prevarantu ne
će niš ni zgodit. Koliko put tamo
straže slijepi i tati sudom, a nisu
redki slučaji, kad se sudci i prestraže?

Tako se i taj Crispis zagrozil sudu,
da će, ako ga tuže, odkriti i drugih
večnih prevar, nego jih je on počinil,
a te prevaru, da su storili razni dr-
žavnik i druge odlične osobe. I sva
je prilika, da mi ne de ni las past,
zaš se end boj, da bi opet on odkril
druge prevaru, ka su drugi državnik

Zato je pritužba učinjena, da vrhovni
upravi sud odluci, ima li južna željeznica
pravo glasa ili ne u porečkoj občini.

Nu pritužba ide i na drugo, po čem
bi barem nekoliko bilo popravljeno, da prava
volja naroda prošine iz izbora. Oblast
ne imame sve poreze, što ostaje posle
onoga od južne željeznice, razdialila od
većega na manji u dvije ravne polovice,

pak je ono malo većih bogatasa, koji
plaćaju prvu polovicu togostaka, dala
u drugo tielu, a sve druge u treće tielu.

I ti nam se čini krivo, te pritužba ide na to
da i drugo tielo dodjavi oni, koji ukupno
plaćaju cijelu trećinu svega poreza, dakle
od prilike 17.700 forintih. A što ostane,
neka ide u treće tielu, ako i ne dopuni
čeličnu porezu. Tako nam se čini
da je zakonito, jer zakon govori, da svi
đakda na manjega, koji plaćaju prvu
trećinu poreza, gredu u prvo tielu, svi koji
plaćaju drugu (dakle podpunu) trećinu
gredu u drugo tielu, a napokon svi ostali
(bez obzira koliko plaćaju) idu u treće tielu.

Ako bude odlučeno prema našoj po-
truzbi, onda demeo se moći nadati, da će
u občini porečki doći zdrava, dobra uprava,
bude li odlučeno proti nam, onda je stalno
u onoj občini prava volja naroda nikad
neće moći očitovati i onda će biti
svakom jasno, da se naša sela morsaju
odcjepliti od onoga nesretnega grada
i stvoriti male občine, gdje će doistine po-
glavar morda biti obučen u debelo sukno
ali će i biti, koja lokva očišćena i štrogod
drugo providjeno, za što se sada slab
mar. Dakle strpljenje do nove odluke.

Strpljen spašen!

O našoj vojnoj mornarici.

Govor delegata Raftana u sjednici aust-
rijske delegacije dne 9. dec. 1898.

O zasjedanju delegacija prošloga mje-
seca decembra nismo pisali ništa ili skoro
ništa. A vredno bi bilo govoriti i gledje
vanjske politike, i gledje uprave bratinskom
nam zemljom Bosnom i Hercegovinom, i
gledje vojne uprave. Sad ved o tom govor
čini se zakašnjen. Jedno ipak nemo-
ćemo propustiti, ono naime, što se našega
i izvrsnog temeljito preuređuti, dotočno promje-
nit sistem našega vojnog mornarstva,
te bi bilo vrlo zanimivo, kad bi preuz-
višeni gospodin Viceadmiral htio štograd
o tom priobediti delegaciju.

Ratno brodovlje, kako znamo, ima
dvojaku zadatku.

1. Zadatak mirni: to jest službu go-
spodarstvenog prosjevljenja, poglavito po-
dupliciranje prekomorske trgovine;

2. zadatak vojni: to jest obranu vla-
stite obale, obranu trgovine, dok traje rat, ili
navala proti neprijateljskom brodovlju i
obalama. Austrija nije država, koja bi na-
seljivala (kolonizovala), premda bi to bio
izvrstan način za posjećenje naših pre-
komorske trgovine.

Mi smo žalibice zanemarili dobu,
kad se je otvarao suezski kanal, pak ne-
izrabljujemo onoga prokopa, kako bismo
mogli prema našemu pogodnomu geografskom
polozaju. Naše učestvovanje pri svjetskoj
trgovini i dobitak pri uvoju, vrlo je
malen.

Evo primjere: Holandezi učestvuju
pri svjetskoj trgovini sa 416 forintih na
glavu, Inglezi sa 226 forintu na glavu,

Izlaži svakog četvrtka na cijelom
ariku.

Dopisi se novračaju ako se
netiskaju.

Nebilježovani listovi se ne priznaju.
Preplaća s poštarnom stoji 5
for., za sejake 2 1/2 for. na godinu
Razmjerno for. 2 1/2 i 1 za po-
gradine. Izvan carstvo više poštarni.

Na malo jedan broj 5 novčić.

Uredništvo i administracija nalaz-
se u Via Farneto br. 14.

— govorio je u austrijskoj delegaciji dele-
gat Jan Kastan, sin bratislavskoga nam na-
roda českoga. Govorio je znanju, koje ga
riesi, i sreću koliko prema svoj vojnoj mor-
narički toli osobito prema onim, koji sa-
činjavaju veliku većinu mornarice, Hr-
vatom. Mi mu ovdje zato javno izričemo
srdačnu hvalu.

I Občenito o brodovlju.

Visoko Delegaciju! Pitanje Krete ne
samo što je duboko uzbulio evropsku di-
plomaciju, nego je i oživilo uprave mornarica.
To oživljavanje običaje se očitovati
ponajprije u dotičnim proračunima. Nje-
mački Cesar zaseo se je svojom osobitom
životi za povećanje njemačke vojne mornarice
da pomoći načinjeći da je sam izradio preglede
skrižaljke, da po njima osvjeđoti o toj
potrebi zastupnike naroda.

U Francuzkoj dozvolito je povjeren-
stvo za mornaricu 260 milijuna francaka
za poboljšanje. Dakako da ni Inglezka
ne zaostaje, pa i samu Belgiju kao da je
spopala vrućica za ratno brodovlje. Naša
uprava mornarice zahtjeva za 1898. godinu
oblo 14% milijuna forintih, jedan i pol
više, nego li za godinu 1896.

Po onom što je očitovala uprava naše
mornarice i što je po pokretu, što ga se
se opaža u njezinim krugovima i što kadikad
prodre u javnost, čini se, da se u na-
šau temeljito preuređuti, dotočno promje-
nit sistem našega vojnog mornarstva,
te bi bilo vrlo zanimivo, kad bi preuz-
višeni gospodin Viceadmiral htio štograd
o tom priobediti delegaciju.

Ratno brodovlje, kako znamo, ima
dvojaku zadatku.

1. Zadatak mirni: to jest službu go-
spodarstvenog prosjevljenja, poglavito po-
dupliciranje prekomorske trgovine;

2. zadatak vojni: to jest obranu vla-
stite obale, obranu trgovine, dok traje rat, ili
navala proti neprijateljskom brodovlju i
obalama. Austrija nije država, koja bi na-
seljivala (kolonizovala), premda bi to bio
izvrstan način za posjećenje naših pre-
komorske trgovine.

Mi smo žalibice zanemarili dobu,
kad se je otvarao suezski kanal, pak ne-
izrabljujemo onoga prokopa, kako bismo
mogli prema našemu pogodnomu geografskom
polozaju. Naše učestvovanje pri svjetskoj
trgovini i dobitak pri uvoju, vrlo je
malen.

Evo primjere: Holandezi učestvuju
pri svjetskoj trgovini sa 416 forintih na
glavu, Inglezi sa 226 forintu na glavu,

kako nekakovi fabrikanti mištaraju
na veliko — vino. I tako dalje, i
tako dalje, čovek ne bi nikad find
takove i slične stvari povedat.

Mate: Dakle i naših Talijani blizu Trsta
se prijmljaju kuga od prevar, ke se
zbiraju va Italiji. Kako se iz tega
vidi, ne zaostaju ni naši austrijski
Talijani za svojom nesudjenom i jedno-
krvnom „bracom iz kraljevstva“ su-
sednica.

Ive: Talijani reču: „Fava e boba, tutto
una roba“, a tako je i s Talijani, ki
su svi jednaki, bili oni va Italiji, al
va Austrije.

Sada dalje! Kako sam Vam već
pre rekao ima Talijani nebrojano
mnogo po celem svetu, kada gredu
za dobitkom. Ima jih va Austrije kod
mnogih državnih poduzeća deset pati
više — njih Talijani iz Italije, nego
sve Austrijanci skupa. I tako zimju
našim domaćim ljudem kruh. To
je najbolje čula naši delavci va Trste,
i va okolice njegovoj, pak va Istru
i va Reku. Zač da naši trpe i pate,
ki bivaju va svojoj zemlji, a radi
tuziši ljudi?

Za to ni čudo, da je pred neko
vremenu prišlo da tučnji med našem
hrvatskim delavcima i Talijani, ki mesta
da gredu sa svojim vojskom va Afriku

Francezi sa 99, Njemačka sa 96, Austrija sa 35 forintih u zlatu na svaku glavu.

Dobitak na glavu iznosi: za Holandeze 43 forinta, za Engleza 86, za Francuze 97%, za Njemce 9%, za Austrijce 3 forinta u zlatu na glavu.

Mirni je zadatak našeg brodovljiva po lag, toga vrlo znamenit, te bi bilo ponajprije na isti misliti, ako se kakva pravredba izvede, posto pri sastanju evropskog političkog stanja potemo veću važnost dati mirnomu zadatku brodovljiva. Prama tomu lagje je odgovoriti na pitanje: imaju li se brinuti više za bojne ili više za kruštačko brodovlje.

U Njemačkoj dolazi jedan ratni brod na 40 trgovaca, u Austriji već na dešet. Prošle godine porabilo se je pet austrijskih brodova za prekoceansku poslanstva; baš je škoda, da je o njihovom radu i uspehu u trgovacko-političkom pogledu objavljeno vrlo malo podataka u dotičnom godišnjem izvješću c. i k. mornarice. Čini se, da se nije uzeo u obzir, što sam bio potaknuo, da ratui brodovi, slobom uzmu trgovske dodieljenike, koji bi za našu pomorsku trgovinu mogli vrlo koristno djelovati u svezi sa našim konsulatima, a ipak bi takav čin vrlo oskoliko naše trgovce.

Naša vojna mornarica ima jednu prednost, koja se nesmisle prenizko ceneći, a to su izvrsti mornari. Dalmatinska mornarica je najbolja na svetu; to je dojstio pripoznala već mletačka republika.

II. O radnicih arsenala.

Al i radnici arsenala u Puli vrlo su dobra čeljad; mnoštvo zaslužuju hrvatski i slovenski radnici svaku čast. Zato te mora ljudi zaboliti, ako se hrvatski i slovenski radnici tamo zapostavljaju talijanskim.

Ja negovim proti Talijanom kao na rodnosti, ja navadjam samo ono, što je. Dočim dokle osobito talijanski radnici, ako su razmjerno i manje vremena u arsenalu, pak bez izvarene osobištih sposobnosti, budu imenovani za majstore, više majstore i poslovodja (Verkherere), ima s druge strane Hrvata i Slovence, koji su pri brod-gradnji zaposleni 20 i više godina i izvrstno usposobljeni, te znadučiti i pisati, pak nemogu doci ni za pred rednike (Vorarbeiter).

Akoperem u jednom odjelu arsena la ima preko 50 po sto Slavena, pretežno Hrvata, ipak su od 4 nadposlovodja išli obverkherera, tri Talijana; od 6 poslovodja išli verkherera, 4 su Talijana, 1 Njemač i samo 1 Slave; od osam nadmaj stora svi su Talijani; od dvadeset majstora 19 je Talijana, samo jedan Slave, koji je izvrstno usposobljen. Od pred rednika išli vorarbeiteri samo trojica su Slave, a svih ostalih više od 20, jesti Talijani ili ljudi, koji se za Talijane označile.

Hrvatski se jezik vrlo zapostavlja, premda je materinski jezik većega diela mornara i radnika u mornarici i arsenalu.

Kad su izbori, bilo občinski, bilo za zemaljski ili za državni sabor, onda talijanski nadmajstori, poslovodje itd. ne obični pritisak dine, nesamo na talijanske, nego i na hrvatske i slovenske radnike, paće jim se i odputom groze.

Pri radnjah na pogodbi išli pri akordih daje se prednost Talijanom; jeziku slavenskih radnika rugaju se, nazivaju ga "ččavo", mjesto slavo.

Hrvatski radnici iz druge polovice drzave neimaju u Puli nikakvih političkih

prava, premda rade, pri jednom zajednič kom poduzeću.

Občinsko je zastupstvo u Puli talijansko pomoći krijevo mornarice.

Slavenci u Puli neimaju niti edne škole u svojem jeziku.

Zato je po mojem sudu dužnost uprave mornarice raditi o tom, da se Putinska novi jedna pučka škola hrvatska, na izjednici trošak, a da se u postojiću kolu mornarice uvede hrvatski jezik, kao obvezatna nauka.

Znam vrlo dobro, da vodstvo mornarice ima u tom pogledu potreško; tobro mi je znano i to, koliko je nepismeni u Dalmaciji i Istri.

Ali tome nije krije ovaj umni, vredni i cesarju svomu vjerni hrvatski i slovenski narod, nego je krivo što neima škola u dostojanom broju i pravilu. U suprotnosti toga može vodstvo mornarice u mnogočemu Njegoševu Preuzvišenosti neka blagovati na to pitanje svrtnuti svoju podpunu pažnju.

Obskrba arsenalskih radnika za starost znamenito je poboljšana na volju Njegovoga.

Njegovoga Preuzvišenosti neka blagovati na to pitanje svrtnuti svoju podpunu pažnju.

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Ipak li se čini, da je jedna krimna dan za čovjeka, koji je radio 40 godina i ima obitelj, nesto prestala pokojnina, te bi se uprava mornarice imala odložiti, zato povedanje spominjem,

Je li Vladske Vojne Uprave vojna bez oklevanja izlastiti sve Brione, prije nego li vlastnik učini novih naprava, koje će se kasnije moralo skupno odplati?

V. Prioritete za mornaricu.

Hoću na koncu, da takmam još dva pitanja.

Prvo je pitanje od dobave provianta za c. i kr. mornaricu, što se od nekoliko godina daje privatnom trgovcu, čiji se firmi Eisler. Ta je firma g. 1885. ustanovila zakladu od 40.000 forintih za djevojčice mornarice i sagradila u Puli proviantski skladište za 100.000 forintih, te se je obvezala to skladište bezplatno nastaviti vojenoj mornarici, ako joj se bršnjanje (davanje provianta) prepusti do konca 1889.

Svakako čini se, da ta firma čini dobar posao, a to joj nitko ne zavidja, jer se temelji na pogodbi, koju je vojna uprava za stalno obzibiljno promisila.

Nu tu pogodba, kako čujem, srušava se za godinu, dje, s toga neka mi je slobodno, upitati:

Nebi li bilo srgdno, da mornarica same sebi dobavlja proviant, jer bi tim postigla velike prištendje i mogla bi sve unutarnje stvari dobavljati u domaćinstvu, osobito obzirom na male proizvoditelje?

Gospodar! To nije novotvira U ovu zadnjeg doba počelo se je i u nutrijim po krajnjim dobavljati u vlastitoj upravi potrebštine, ali proti tomu, da se privreda vratila u obziv, jer se vodstvo, a ne grčko i talijansko.

Isto tako bi se i za druge potrebštine mornarica dati domaćim proizvoditeljima prednost pred svakim drugim.

VI. Prijedaje od monture.

Dolazim na koncu do drugog pitanja. Svaki momak mora da na koncu svoje službe ostavi pri vojenoj mornarici neku svetu novcu, kao prištendu od monture (Monturtag).

Od tega novca obuku mornara, kad ima da opeta služi kao rezervist. Toga novca od monturne masse ima sada okolo tri sto tisuća forintih, točno baš neznačno, i to leži mrtvo, bez kavala.

To je novac ubogih ljudi, koji bi ga koristiono uložili, kad bi ga primili, te nastaje pitanje, nebi li bilo žgadno, da ga se gledi u poštni štedionici ili u državne papire, nekih naročišta, da se pak ne mogu ljudi niti koristiti, da se pak ne mogu ljudi, kad su poduprili odsutnili vojničtvu, povratiti s kamatašima što jima ide i što je za njih dosta znamenita sveta.

To se što sam spomenuto preporučam dobrohotnosti preuzvišenoga gospodina zapovjednika mornarice. (Dobro i dobro!

Iz govora pod admiralu barunu Spauna.

Jos 9. decembra pr. godine pod admiral, a sad već admiralu barunu Spaunu, oglašio se je u ime uprave mornarice na govor delegata Kaffana.

Najprije se je zahvalio za znamenitost, koju je pripisao mornarici, te nekolicinu radnica sagraditi za dječju školu, radi nedavno obavljenih občinskih izbora u Puli. Tu interpellaciju da nije postavio, jer da ga je već onda admiral Spaun molio, da toga nečini i obeda, da se mornarica već u izboru utiča.

Citali smo u "Slovenskom Narodu" izjavu, uslijed koje je delegat Kaffan u sjetnicu 22. decembra hotio postaviti interpellaciju gledajući postupak predstavnika c. i k. mornarice radi nedavno obavljenih občinskih izbora u Puli. Tu interpellaciju da nije postavio, jer da ga je već onda admiral Spaun molio, da toga nečini i obeda, da se mornarica već u izboru utiča.

U graduštu teže voda na dyih mjestih a pod Bužetom kod Fontane teže tik ceste voda za lude i taj je načravljeno također za napoj živine.

Voda za ima toliko jakosti, da ju može speljati u najdalja i u najviše staneve, no riedki su otoci, koji se toju poštujuću okoristišu. Ako se nevarano speljati, taj je voda samo u občinsku kuću, u župni stan, u školu i na suds, dočim je crpe svrđi drugi, to bogati i to bogati i srotnasi jednaku. Premala je pristojbina (taksa) za upravljanje vode u privatne stanove vrlo nizka (6 for.), ipak bužetni Talijani neće vode u kuću, jer se plaže tega malenoga troška, iljer su možda mireli, da će im hrvatske uprave po vodovodu dopeljati vino u grad. Ali mi vrlo dvojimo, da su zaslužili ni vodu kamo li vino, jer su nemarni i nezahvalni.

Dek su Talijani vladali sa občinom i dok je bilo u blagajnici toliko novca, da se ga je nerazložno i labkonošno sipalo. Isto i desno, dokle nije mogao graditi Bužet dobiv vodovod, a hrvatska uprava občine, koja se nebi morala nimalo obzirati na tobožnju gospodarstvu, ipak u gradidici, u kojoj mora da pokrije ve-

lič dio radnika, u arsenaalu nisu Slaveni, ali da se načelno Slavena neodbjiva. Iz Dalmacije dolazi jih malo. Da postane koji

Dalje u prilogu.

ovih 4 utemeljitelja. U najam uzelo se na-
lepši i najveći dvorani hotela „Stadt
Pola“, koja imala nešto preko 400 četvor-
ni metara. Kako je sjećanje zanimaju-
za ovo mlađe društvo, to ima lepilo nade
za njegov najbolji uspjeh. Bože daj!

II. Za Silvestrovu večer priredio je
naš džir „Sokol“ svoju prvu zabavu i
tako prvi put javno nastupio. Bojali smo
se, da zabava neće biti dovoljno posjećena,
jer te večeri skrom svaka veća obitelj, a
kamo li ne društva, priredjuju svoje za-
bave. Ali smo ugodno iznenadjeni bili, kad
je okolo osme ure ogromna Sokolova dvo-
rana, već premala bila za još uvjek do-
lazeće gostove. Prve točke programa iz-
vadjao je tamburaški zbor, zatim je slijedila
kaljiva predstava i najposlied vojnička
glazba. Prije početka izigrala se tombola,
koja je imala 40 zgoditaka, sve u tu svrhu
darovanih. O početku oprostio se starac
(stara godina) od nezahvalnih naroda, koji
poslije tolikih dobročinstava, gledaju kako
da ga stvaraju u grob zaboravi, pa da se
ogrijn na sruću mlade godine, nane sreće
Kad je odbila 12. nastupi milovidna go-
spodjica T. Riger, koja je ugodnoma gla-
silem deklamirala „Zora puca“ i „Motivu“
od Pradarovića.

Za novu si godinu stisnu ruke pri-
jatelji s prijateljem kao brat s bratom, a
mladi se svjet punstio u ples sve do zore,

Sokolu se ne može nego srdačno če-
stitali na toj lepoj zabavi, koja je mo-
ralno i finansijsko prekrasno izplažla, jer
je oko 400 riječi, čistoga dohotka preostalo.
Svi pak, koji su bili na toj zabavi, bi-
jahu ugodno iznenadjeni od liepe te večeri
te se nadaju brzo drugo takovoj.

Nasi tako talijančići još ni danas
nemogu usta zatvoriti od nemila prese-
ćenja, jer im još danas ne ide u glavu
kako mogu što tako sjajnoga prirediti „Ski-
čavi borbici“!

Gospodjana glavna skupština hrvatske
čitaonice u Mihotićih. Za dat sv. trh
Kralja bježa po odboru uređena glavna
skupština rečene čitaonice, te se u istinu
i obdržavala.

Pošto se je sašao u uređeni sat do-
statan broj članova, otvorili skupštini pred-
sjednik velež. g. Vodica, pozdravili srdačni-
članove, nazove im sretnu novu godinu, te
zærtu u kratko zadatili čitaonice i njezino
djelovanje.

Slikečna izvještača bijahu odobrana po
skupštini. Iz njih se je razvidilo, da se
mlada čitaonica liepo razvija, da vrši krasno
rodoljubivo poslanstvo, da se mnogi broj
njezinih članova i prijatelja, te da njoj je
materialjni obstanak osigurana, bude li i
u buduću dosadašnjim putem korakom.

U novi odbor bijaju izabrani sledeći
članovi: predsjednik g. Franjo Šengr, Ho-
medov; tajnik g. Vinko Kinkic, blagajnik
g. Milan Kunđic.

Skupština pozdravili najsrdačnije kol-
ođstvujući toli nastopajući odbor.

Vedični članova otkalo je i po skup-
štini na okupu te se pozabavila uz tečan
zalogaj, izvršnu danišu kapljicu, vesolu
plesnu i vatrenu zdravčicu duha vremena
Čestitka načelnika občine Vrloško g.

Dra. Stanger sv. Otca papi I. sv. XIII
u njegovomu jubileju i dogovor sv. Otca.

Kardinal Rampolla

Roma s.

Dignetus Eminentia. Vestra seruita fi-
lia ista pietatis et vota felicitatis hujus mu-
nicipii totiisque populi humiliter expandere
pro faustissimo Jubileu Suae Sacropotitatis.

Predst. Dr. Andreas Stanger.
(Kardinal Rampolla)

Rim.

Vaša uzoritost neka se nedostoji po-
nizao izražati Njegovoj Svetosti prigodom
stavnog jubileja čuvstva sinovlje odnosni
smjerne čestitke ovoga glavarista i
svega puka.

Načelnik Dr. Andre Stanger.)
Odgovor na tu čestitku glas ovako:

„Podst. Andrea Stanger“

Volesca,

Quae ab isto Municipio ac universo
populo patefacta per Te fuerunt filialis
pietatis sensa felicitatis qua ut iuncti dis-
picias ea obvenientia suum. Potius, qui
grato animo eidem apostolicam bene-
dictionem peramante largitur.

Cardinalis Rampolla

(Načelnik Andre Stanger

Volesca.

Čuvstva sinovlje odanosti i smjerna
čestitana, koja si Ti uime to obdine i
svoga puka prikazava avetoxi Otču bijnu
svoga ugodna, te zahvaljujuši sreću podje-
luju svaša ljubeznju apotsolski likavstuy.

Kardinal Rampolla.

Slovenski zastupnici na tršćanskom
saboru. Šestorica slovenskih zastupnika u
tršćanskom saboru zaključila je, da su
sudjelovali u ovom zasjedanju, a tu svoju
odluku opravdala je posebnom spomen-
icom, izraženom zem., poglavaru i c. kr.
namjestniku.

Posebne zabave u Opatiji. Primili
smo od tamо obzirno izvješće o narodnoj
zabavu, obdržavanju posliedne doba u
hrvatskoj čitaonici „Zora“ u Opatiji te
čemo isto priobetiti u budućem broju, jer
nam za danas nedostaje prostora.

Talijani pravili prijatelji puka. Pod tim
naslovom pišu nam iz občine Motovun koliko
ali:

Na vratne molbe i prepornike naših za-
stupnika u Biču gg. Laguje i Spinelli do-
volio je a. k. ministarstvo 20.000 for. za
gradnju ceste Sv. Ivan-Montrili, koja bi se
spočila sa onom, koja vodi na Novaki-Pazin.

Taj novac održelo je ministarstvo kroz
priporoč ciljev občini Motovun radi nerodice, da
si srušom narod zasuži kod radnje har-
toliko, da uzmogu sebe i svoju družinu te-
cijam ove zime prehraniti.

Cesarika vlada javila je to zemaljkom
oðoru (Junji) u Poreču preko c. k. kapeta-
nata, da i oðor od svoje strane dade priporoč
zu gradnju, da pošalje mjernika na lice
mjesta, pak da se čim prije započne sa grad-
njom ceste. Za to je doznao občinsko gla-
varstvo u Motovunu od c. kr. kotarskoga ku-
petanata u Poreču.

Občina u Motovunu imala je pripra-
van načrt (plan) za tu gradnju, te ga
poslala zemaljskom oðoru u Poreč da
molbom, da bi se čim prije cestu graditi
potelo. Ali zemaljski oðor nije na tu
molbu niti na drage kušnje odraslina nista
odgovorio.

Napokon pošli su dva naša občinara
kao deputacija u Poreč, da upitaju go-
spodu talijansku, zašto se cesta ne gradi.
Sistali se kod zem. oðora i sa zemalj-
kaketom gosp. Campiellim em ta ga naj-
udjeljuje zamujili, da bi njihova molbu
uslišao i gradnju ceste pozurao. G. Cam-
pielli otresao se na njih kao da su nje-
govi sluge, te počeo po svoju vikati, da
su oni protivni zemaljskom oðoru, da
Rakamarica od 14. jula 1803. na c. kr.
kapetanat, vlada, to može svaki tko ga je
procitao, prosuditi, kako je — recimo
istini — stražarski i strastveno pisan, e-
dož biskupa „atteso Pontificio Rescrutto“,
t. j. njemu upravljanju odpis Sv. Zborna te
Prop. tide 29. rujna 1804. končan u mje-
sodacan sud izriče, što se ima držati u
misijenju onog biskupa i što u tom pitanju
odgovara namisi i propisom crkve, koja
da se zauzmi, „onde si conservi e man-
tenga ad onore della Nazione ed a vantaggio
della nostra Santa Religione“, i koja se
smatra, kako se navaja u početku,
„d’ invigilare, perché si conservi un
rito, che fai di tanto vantaggio alla citta
Religione, perché l’ eresie del secolo XVI
non penetrassero in codeste regioni“. To je
jur jasno rečeno, pa se to, domišljiamo,
što je toliko u ovom pitanju tobož do
ugleda rimskih papa i crkvanih dostojan-
stvenika baki, koja je onupadne videć,
kako se mnogi uvođu dobroćanstvima iz Istra
u Rim, papi na poklon, dovkijalo im —
nežniju što je novija i glad, ali siromuš-
nošću vaspiti za pomoč, ne iz prkosa ili
objesti, već iz prave, krvave potrebe.

Na prijatu opominku zemaljske go-
spode u Poreč pozorijom u česarak vladu
i one naše nezreličkoj koji se daju zavozati i
zauzeti od talijanskih mutikaša.

Viching redivivus.

(Nastavak.)

Takov zaključak proizlazi iz jur sp-
omenutih prilika, koje vladaju u Istri u
činu dobi, kada je sv. Metod djelovao i
poduzeo bio svoje putovanje iz Moravske
Rim i natrag, a svakako iz okolnosti,
što se taj eksclerici nađio u jednom ko-
deksu, iz 12. ili 13. stoljeća, pa bio i satis-
menodus exaratus, ne stoji, što bi htio
prof. Bencsi, da mu to „tuglio ogni va-
lore storico, seppure un qualche valore
(dale ipat!) gli si volesse dare“. I kar-
dinai Bartolini navadiju riet po rieč spo-
menuti izvadak i on: „superuenit quidam
Sclaus ab Hystria et Dalmatiae partibus
nomine Methodius“, ta dokaz, da je sv.
Metod osobno razvijao svoju djelatnost u
Dalmaciji (str. 161), pa odtuda, što on u
svom zaključku ne spominje Istre, jer o
njegovor, izvadija da on „exclerice per
duo liturgijam, buduc da nisu spadali u
suo exaratus, i postu i postio i
danos, kao sto do dokazismo u prilogu
od proslog rujna. U drugoj polovici 18.
večka svjedoči nam Farlato: „Nanc vero
qu-madmodum ante dixi, eo loci res est,
ut liturgia Slavonica, ubi neque recepta
fuit, jus sum, ornari subiusta controversia,
retineat; ac nemo sit, qui hanc in crimen
ad iudicium vocare audiet. Tantum vero
abest, ut eam improbat Sedes Apostolica.

Posor. P. n. okvirno upozorju se o po-
biti potis slijepi iampone saveat; nec solum
sua illam approbatione, sed etiam suu
patrericem dignam canet...“); i na
istoj se struciči izjavio koto u pojmu
bi glavom u Istri i Dalmaciji, tvrde, da
na nepoznati učenicici Metodovi donesli i
rasirili onđe glagolici. Sto pak o baba
dalje brije: „lo stesso sacro croato Mar-
kovic nella recente opera „Gli Slavi ed
i Papi“ (Zagreb 1897 pag. 154) dice che
questa tradizione (koja hće da je Metod
izrčen) vršio apostolat medju Dalmatin-
skim Hrvati, „asse vero simile“ non si
potiče, storickamente dimostrare, te on
u istinu ovako vali: „Ancorché la cosa
non si potrebbe storickamente dimostrare,
cio è assai vero simile“. A na onaj več-
ernje? bako, onako otrgnuto nabaceni,
odgovaramo s kar. Bartolini-om u drugom
sljēdom pitanju (str. 160): „Solo gli iper-
critici non vogliono fare uso alle tra-
dizioni“. Dakako, q. se treba, mnogo truda
da slijede tvrdje jednostavno zanjeđe ili
nadmetranje u prizmati frazama zaba-
vuršl, ali koji zdravim razumom promoz-
sive okolnosti te u zamršenih pitanjih sta-
rine pravom nakanom traži ih golu istinu,
taj će nadi u sačuvanih izvorih dosta-
svjetla, da stiši pravi pojam o stvari
i da razpravi sva sumnje, koja se da-
notičke izmisljaju i sustavno nekoj nag-
miljavaju. Benedikt XIV.) izjavio se o
nekim nadrikrtežim svoje dobe glede sa-
stavljanja marofologija „multæ ac graves
controversias agitantur ab aliis, quos scien-
tia inflat, inexplicabilis“ d u biti d il
per trigoine: ab aliis vero, qui ad so-
licitatem sapienti, eo consilio, ut quae
subobscura sunt vel incerta, nova qua-
dam veritate lute docentur.“ Poszvit
se na proste zahvalnice za priopšane i
košto nam rekole više put naranjte darove
kujiga, to još nista ne dokazano i mi mor-
žemo za danas užvrditi o tom, kako to
nije glagolici nimalo klijido, a budućnost
ne još koješta pokazati i mi hoćemo moci
otvoriti pisanj. Sto baba donosi u 827.
br. iz poznatog episkopskog biskupstva
Rakamarica od 14. jula 1803. na c. kr.
državljajući, to može svaki tko ga je
procitao, prosuditi, kako je — recimo
istini — stražarski i strastveno pisan, e-
dož biskupa, „atteso Pontificio Rescrutto“,
t. j. njemu upravljanju odpis Sv. Zborna te
Prop. tide 29. rujna 1804. končan u mje-
sodacan sud izriče, što se ima držati u
misijenju onog biskupa i što u tom pitanju
odgovara namisi i propisom crkve, koja
da se zauzmi, „onde si conservi un
rito, che fai di tanto vantaggio alla citta
Religione, perché l’ eresie del secolo XVI
non penetrassero in codeste regioni“. To je
jur jasno rečeno, pa se to, domišljiamo,
što je toliko u ovom pitanju tobož do
ugleda rimskih papa i crkvanih dostojan-
stvenika baki, koja je onupadne videć,

da possej, nō vero non sequitās non
leges patiuntur.“ Karmelitanac pak. O.
Ireneo pozivaju se na pismo Ivana VIII.
Na Svatopluku od god. 880. pisao je go-
dine 1698 „da tal concessione o privi-
legio, credo originare l’uso e consuetu-
dine che ai nostri tempi ancora in molte
parti e province della Dalmazia et Istris
si conserva di celebrare la s. Messa in
lingua sclava.“

) Pismo „Postquam intelleximus“ od 17.
jula 1748 na porting kralja Ivana V.

) Babi, koja nas piše, jedi, li su prezimena
ondje navedeni svećenici, a aktivi pisanja „colle-
piti“; ili kako je ona piše po talijansku odgo-
varajući današnjim hrv. pravopisom, kako se
i mjeraju da pišu. N. pr. glagoliko x nije moguće
u njezini uzvedi, nego hrvatski ē Babi, bi n. pr. pišala
et alia slova.

) Historia antica e moderna, sacra e pro-
fana della città di Trieste, Venetia appreso Gi-
rolamo Alibrandi 1698, lib. VIII. cap. Il pag. 613-

Listnica uprave.

Nadale uplatiti bili za prošle godine bilo
na tek godinu p. 5.-;

Hrv. 1. St. Dobrinj for. 5.; — J. S. Poješ for.
11. H. L. Poješ for. 5.; — P. Z. Umije for. 5.;
J. O. Mall Losinj 2.50; A. M. S. Mall Losinj for.
8.; N. Čit Belovar for. 2.50; J. H. Hr. for.
S. P. Krasica for. 1.; N. Čit Sv. J. Ze-
čina for. 2.50; Dr. L. M. Šćinj for. 5.; M. G. Šćinj
Rišeka for. 2.; — F. V. Čunki for. 5.; N. G. C.
Čunčić for. 2.; — J. M. Čres for. 2.50; A. D.
Čunčić for. 3.50 za 1897. Hrv. Čit. Kastav for.
2. — Hrv. Čit. Krk for. 2.50; B. Lovran pag.
for. 2.; Br. Dr. Podgrad for. 2.50; J. G. Ž.
Berserh for. 2.; M. B. Pičan for. 2.50; P. J.
Cerovje za 1893, 1895 i 1897 for. 6.; — B. J.
Trivk for. 11.; V. S. Prezid for. 5.; — P. A.
Mutule for. 2.; — S. Dr. A. Lovinj for. 2.50;
M. Dr. F. Bet for. 1.25; Hr. Katarina Ustna
za 1893 for. 2.; — G. J. Šćuk for. 1.; P. M.
Rileka for. 2.; — H. V. Brez for. 2.; — U. J. Š.
Šćuk for. 2.; — M. A. Drajkovec for. 2. —
S. M. Malinska-Dubravčina for. 2.50; H. I. Zamet
for. 1.; — H. J. Bartsic for. 2.; — V. K. Žurnij for.
5.; N. H. Pazin for. 3.; — V. K. Žurnij for.
5.; — N. J. Činčić for. 2.50; H. J. Žadar for. 2.50;
A. J. Kastav for. 2.50; B. J. Skradski for. 6.
K. F. Murter (Dalm.) for. 1.; — Dr. Napredak
Novska for. 4.; — S. Šibenik for. 3.; — O. M.
Z. Šibenik for. 2.; — Hrv. r. obrt. Pristrel for.
5.; — S. M. Šibenik for. 2.; — K. S. Kv. M. Losinj
for. 5.; — S. P. Solar for. 2.; — A. R. M. Šćinj
for. 2.; — J. P. Opatija for. 2.15; I. F. Mimo-
roda for. 5.; — Ž. J. Dragi bašč for. 5.; — R. F. Ma-
linica for. 2.; — M. G. Šćinj for. 5.; — N. Čit.
Omalići for. 5.; — N. Čit. Kopar for. 2.50; E.
E. D. Karlovac for. 2.; — L. J. Buje for. 5.; —
R. B. Pomer for. 2.; — M. V. Š. Vital for. 5.; —
L. F. Lovran for. 2.50; P. A. Ički for. 2.

(Sliedj)

Listnica uredničtvा.

Velež. g. O. F. D. u P. Stigla na je i zadaju-
ja poslikja; lipta hvala i sručan odziv!

Javna zahvala.

Pisuci Odbor vrši najugodniju
dužnost, da javno izrazi svoju za-
hvaljost, najprije veleučenom g. ka-
pelniku V. G. Brožu, svim bez iz-
nimke mladim tamburistima, gospo-
dijicem E. Martinolić i K. Bonicić, i
te svoj gospodi, bilo u mjestu, bilo iz
vana, koji na se sjetiš i doprinješ
svom dio, da naša svećenost na pro-
slavu desetogodišnjice izpadne doстојno
i sjajno, kako je doista i izpala.

Svima lipta hvala i med nama
trajna uspomena.

Mali Lošinj, 2 sječnja 1898.

Za Odbor „Čitaonice“.

Predsjednik

Šime Kvirin Kozulić.

Prave branske suknjene tvari

jedan coupon	for. 3-10 iz dobre	RAVE TVARI SČEDJE
• 4-10 iz dobre	• 4-10 iz dobre	
statan za muž.	• 6— 7-7½ za Žene	
ko odjelo stoji	9— 9½ za najstarije	
samo	10-50 iz još mlađe	
jedan coupaz za crno salaksu pdile for. 10.		
Tvari za gospoje, kapete, Boden, Porvile, Os- kovske. Tvari za državne i željezne di- navaske, najuničije Kamgarane i Chaviste itd.		
raznolike uz tvarne cene kao crstvo, solidno i vela dobra poznata		
Skaljaste tvor - Kiesel-Amhof u Brnu nichog suška		
Uzeti budući i franc. Pojedinka vjeruvačka		
Posor. P. n. okvirno upozorju se o po- biti potis slijepi impozante saveat; nec solum ut potis slijepi impozante saveat; nec solum ut illam approbatione, sed etiam suu patrericem dignam canet...“; i na istoj se struciči izjavio koto u pojmu bi glavom u Istri i Dalmaciji, tvrde, da na navedenoj pokljuji		
Kroat. Dr. Barišić, parafio, slijepi itd. Kroat. Dr. Barišić, parafio, slijepi itd. Kroat. Dr. Barišić, parafio, slijepi itd. Kroat. Dr. Barišić, parafio, slijepi itd.		

Uzeti budući i franc. Pojedinka vjeruvačka
Posor. P. n. okvirno upozorju se o po-
biti potis slijepi impozante saveat; nec solum
ut potis slijepi impozante saveat; nec solum
ut illam approbatione, sed etiam suu
patrericem dignam canet...“; i na
istoj se struciči izjavio koto u pojmu
bi glavom u Istri i Dalmaciji, tvrde, da
na navedenoj pokljuji

Išće službu

dobrimi svedočbami
obskrbljeni sobar, razumije se i u vrtlarstva, srednje dobe čovjek. Pohliže pismeno
sub: „Nada“, pošte reštante u Roč (Rozzo)
Istra.

Dobo vino.

Lanske godine kad je bio prvi tečaj za konobare i vinogradare pri c. kr. kemično-gospodarstvenoj pokusnoj postaji u Splitu, uhvatio sam zgodu, da mu prisustvujem željom, da upoznam raznovrstanina vina, i da ih znadim analizirati, i čista u trgovinu turiti, te time koristiti trgovcu a osobito dalmatinskom vinogradarstvu.

Dakle tko želi nabaviti dobrog vina neka se obrati pouzdano na

Stjepana Dulčića
Brusje na Hvaru (Dalmacija).

Skladišće pokućstva

Tvrđke Aleksandra Lepi Minzi

Trst, Via Riborgo, 21 i Piazza vecchia br. 1

Skladišće pokućstva i tapetarije svakojakih nacrta iz vlastite radijnica. Bogato skladišće zrcala i svakojakih slika. Na zahtjev šalje se ilustrovan cienik badava i franko. Naručene predmete postavljaju se na parobord ili na željezničku postaju bez troškova narnčitelja.

Naručbe preuzimaju za Istru i Dalmaciju.

Tiskarna Gutenberg

Ulica ces. kralj. universitetske tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO-KNJIGE
sistem „Patent Workmann Chicago“

Raztirni zavod — Knjigovještvo.

priprećeno je za prijemo naručbe se zatrdilom primernih cen in točne postrežbe. Izdelovanje vsekrivinskih čakovin kakor: časopisov, rečnikov, rukovodstev v vsakem obvezju, brošur, plakatov, časnikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja za listje in zavirkov z napisom, izdajovališči listov jedilnih list, itd. itd. — Bogata zalogja glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Canti, Fakture, Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih časopisov zapadnih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomolnih knjig, potom raztrirnih (čitanega papirja, Conto-Corrent, avilenega papirja za kopiranje, listov iz knjižnice za kopiranje, skledje iz knjige za kopiranje itd.).

Za naručbe in nadaljnja pojasnilja obrniti se je do glavnega zastopnika.

Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Trst, Via delle Acque 5

U ljekarni E. TOMAJA nasljednik

ZAGREB
Ulica br. 12

A. WINGER

ZAGREB
Ulica br. 12

dobivaju se osim ostalih liekova nekoji obično prokušani i vrlo koristni, osobito preparake vredni ljekovi:

Mazilo proti kostobolji ili protinu, Mazilo za blago osobito za konje i volove proti kostenoj boli, srčanim, nategnutim žilam, ukosenosti i oteklini posijo težkoj napravi, za občuvanje i okrepljivanje žila i živaca. Jedna flasa 80 n.

Antiseptična voda za usta i zube anturavaju se zubi od kvarenja zapričajo i oblađuje zubobolja, učvršćuje meso oko zubi, razriščavaju usta, uklanja neogoden rovi. — I flasa 60 n.

Fina smrekova esencija (Fichtennadel Esencija) za čišćenje i razčišćavanje zraka u sobah, za disanje i za plućobolne. — Po 50 n.

Tekućina proti izpadanju vlas učvršćuje i hrani korenje vlas, odstranjuje pruti i pospeje rast kose. — I flasa 60 n.

Mast proti licej, krasam, peruci i osipotinam. — Mast proti licej, krasam, peruci i osipotinam. — Jedan lončić 50 n.

Antifebrit. Prah proti znojenju ili potu, proti za- težjini. — Skatalja 50 n.

Tinktura za kurje oči lavrasto sredstvo. — Cena 50 n.

Dr. a Spitzera pomast za lice proti sunčanim piegam, madežem, raznim piegam ili fleškovom, odstranjiva prokorno ramenje lica i nosa, hrapavost, osipotno na lici; proizvaja gladnost, nježnost; bijelo i finije obrazca i ruku. — Cena voćem lončiću 1 for. — K tome spada još horakov sapun po 40 n.

Prah za blago ili za marvu, koji sva- gospodara preporučan za konjkih keh i kašalj, za volove, krave i svinje, za legano čišćenje, za objektiviranje želudaca i probave, kada blago neće rano zderati, pa se napunjaju. — Krave davaju od njega više i boljeg mleka, konji poštaju i ljuji i jači. — Cena jednom omotu 46 n.

Fine parfume, mirisave vodice, razne pomade i boje za farbanje kose, da siede kose počne, fine sapune, praške za gosp., sredstva za poljepešavanje, prakse za čišćenje zubi, tisetine za zube, od kojih zubi paličuju.

Spužve za umivanje, kefice za zube.

Razne sprave iz kaučuka, bandaže, rovovi za rane, pojase, kirurške sprave.

Ruskoga čaja, finog Jamaika-Ruma, Malaga-vina, francuzskoga Cognaca

Zaliba mineralnih voda.

Sve po novinah oglašeno medicinske specijalitete. — Tko naruči za pet forinti vr ednosti, plaćam sam poštarinu.

Statine tisuća

abitelji

svaki dan rado

pije

huno!

Kathreinier

Kneippovu sladovnu kavu

Prosta od zdravju škodljivih sastojina vrata kava Imade Kathreinier-Kneippova kavu, kava jedino njezin miris i obiljubljen okus. Pošto poštešte tekući kako je lako prehrljiva, to se je kroz godine, tretma probitacionom, pokazala kod odraslih i djece, tretman je primljeno entuziastički i najbolja načinava za nju. Očišćenje na zdravlje i srušenju nebi pravi „Kathreinier“ smotranjek u nijednom kućanstvu.

Upozorjava

da ne uzimati prije večerne poljubljene parverine.

Švajcarske pilulice, najsigurnije sredstvo za

ljudi ili stomačka i creva, za otvaranje, proti zajeklinji, navali

krvi u glavi i prsa, trmomosti ili težini. — Cena škatulice 70 n.

Puder-Eglantine: Najbolje sredstvo za poljepeš- vanje i pomlađivanje lica to

poseve nečekodjiv i sigadan miris. Nagradjeno na pariškoj izložbi začastom diplomom. Dobiva se u bojaz: bijelo, ruž- tanjek i žutkasto. — Cijena kutije 1 for.

Savon Eglantine: Najfiniji sapun od svih sa-

mladjuće lice. Sastavljen je od najljepih tvrzi, a edikcije

se vatrenuo ljuštini mirisom. — Jedan komad stoji 50 n.

Mirisna žesta za sobe kaditi liko

kapi ſir po sobi preugodan miris. — Flascica 80 n.

Otrov ili čemar za stenice ili kimake. — Flascica 50 n.

Antifebrile od Robinisa proti groznici ili zimnicu. — Manja bočica 70 n.

Polibromov sirup po dru Nikoli Sečaku ligi

uspjehno, bolesti živaca ne- pokoj, glavobolja, trsaje, disterični zadubinu, razne grane.

— Cijena 1 forinu 50 n.

Ljekovito Pepsinovo vino proti želu- dačnom ka- tarru, lešej probavi. — Cijena 1 forint.

Sektor Extrakt za bolest jetara i slezene.

Cijena 1 for. 25 n.

Fr. Bilo bi njoj kako i njijoj pokojnoj se-striji poli Matulj.
Jur. Poginula bi od jetki.
Fr. Mala škoda!

Fr. Osi neki ki bi hoteli da su Kastavci "istrojanski Slavinci" pišu junti, ka-pitanata, sudu, i svim oblastim talijanskim jezikom, i govore sa pred-stavnici oblasti talijanski.

Jur. S tim najbolje kažu, da služe Talijanom da "istrojansko slavinstvo" ni niš drugo nego "talijanstvo". "Istrojansko slavinstvo" ni nego ješka s kom bi hoteli Kastavce, Veprićevana, Lovranc, Mošćenice, Plominice, La-bince, i sve naša ljudi učitvi za "bla-zonu Italiju". Ki već tega nevide, moraju biti bas sljepi i tupi.

Fr. Jos jih je, ki veruje izdajicem i pro-dancem i poslancem al svaki dan to-manje.

Jur. Bog njim prosti, zač neznača ča de-laju. Ustajmo u Boga, da će i njim pamet razsvjetiti.

Fr. Biš veroval, da se novopečeni Talijani iz Huma međi sobom hrvatski prav-daju?

Jar. Ter drugače ni neznača.

Fr. I jedan drugomu cali dele.

Jar. Zač se najbolje poznači.

Fr. Ej, s tobom ni danas govora.

Fr. Spomećujec se još, kako se je ono ne-kadajni potesta buketski hvatal, da ima dobit od občini 4 miljari flor.

Jar. Pak? Fr. Delal je račun brez oštara, zač mora još da dat občini 1500 florini.

Jar. Ma da bi to brzo povratno, da mu je bit još samo 6 meseci.

Različite vesti.

Za družbu sv. Cirilla i Metoda u Istri pripodlaša upravi našeg lista p. n. gg. Nikola Donjević učitelj, Krizisice 4 for, sabranih kod nadzivice domovini; Juraj Žerjavčić Rieka for. 3.50.; Vinko Mandić, učitelj Vodice, for. 3.64., sabranih kod igre na ležnjake; Franjo Ryšlavý župnik, Munje, za oprost od čestanja for. 1.; Kažimir Mandić sve-čnik Majka B. na krasu, za oprost od čestitanja for. 1.

Skratovščini hrv. ljudi u Istri pripodlašao g. Fran Ryšlavý za oprost od čestitanja for. 1; blagajnik Bratovčićeva pripodlašao za oprost od čestitanja g. Maudic Josip iz Pazina for. 1. veljač. g. Dr. A. Stanger u Voloskom, for. 2.

Obustavljeni občinski izbori za grad i občina Poreč. U zadnjem broju priobčili smo brojaku g. Dra Matka Lajnje katu birala u občini Poreč, kojom je savjetovan način biranja, da neduseljenju kod pre-stojedih občinskih izbora; ako neubude međutim riješen odnosni utok uložen proti razdoblju izbornih tijela.

Sada ditamo u glavnom glosili talijanske stranke u Istri jadovku, u kojoj parješe, da su izbiri obustavljeni uslijed utoka g. Dra. Lajnje, uložena na upravno sudište u Beču. Plaća ko je žalostna, što se nemože bez koraknuti na političkom, školskom ili upravnom polju bez utoka, prosvjeda i avakojakih neprilika.

Svega toga nebi bilo, gospodo talijanica, kad biste zakonito postupali, kad nebito aličili, varali i matili.

Pleasanti dar. Kako bijaše u svoje vrijeme javljivao imenovalo je koncem go-dine 1896. občinsko zastupstvo Volosko počastnim gradjanim braću grofova Ivana i Alfreda Harach, te im je pred par mje-seci poslalo občinsko glavarstvo odnosno diplome, krasne izradjene po narodnih uzorcih od gosp. Augusta Positovića iz Zagreba.

Pred božićnim blagdanim poslao je g. grof Ivan občinskomu glavarstvu u Voloskom na krasno pismo, u kojem hvali peti i izradu diploma, svetu od for. 200 za siromaha grada Volosko.

Segata edžeta. Gosp. vitez Rinaldini, do nedavna c. kr. namještajnik za Primorje bijaše prigodom svoga "dobrodođnjoga" umirovljenja ne samo visokim redom odlikovan, vec i inačice bogato odstesan. Či-tamo naišao, da bijaše g. vitez Rinaldini od vlaste imenovan upravnim vježnikom austro-ugarskoga Lloyd-a, s kojom čašće je akopljana i neznačna gladička od for. 4500. Sa nekom mirovinom od 8—10.000 for. i onom malenom odstetom i tangentom, koja skoro toliko iznosi da valjda ipak nekako prekonburiti bivši namještajnik gosp. vitez Rinaldini.

Još o potražarini u Valeskom sudbenom kotaru. I to već treći put pišemo o toj stvari, i moramo jedno da razsvjetlimo odnosa u kotaru, kojem je na čelu c. kr. kotarski kapetan Alojzij Fabiani, drugo da odvratimo našu ljudu od poznati mu-tika, kojima kao da je sve dozvoljeno u rečenom kotaru. Zadnji put priobčili smo tiskani proglaš na krémare, u kojem se je reklo očito, da od 1. januara ore godine do glavne skupštine neima prava ni iko drugi državni krémare pod kontrolom ili pe-čatom. Osvjetili smo taj proglaš s raznih strana, i užitkili da čemo viditi što će na sve ono poduzeti c. kr. kotarski kapetan Alojzij Fabiani i Danas možemo reći, da nije koliko nam je poznato, učinio ništa, i da se je i dalje komešta. Ko najviše komešta, morale su saznati i c. kr. oblasti kad i nebi htjeli. Pred svetimi trijmi kralji odputili su se u Pult k. k. finančnog nadinspekatoru Dr. I. Krtiću, Nino Perčić Rožiću u Voloskoga i Pepić Marotu. Ic Pale odputili su se u Trst k. k. kr. fi-nančnialnomu ravnateljstvu. Što su govorili i što njih se je reklo kod tih oblasti, mi neznamo. Al i ovo što znamo.

„Sa datum „Volosko na Tri Kralji“ 1898., razsvjetljuje se je na krémare tiskani poziv u hrvatskom i talijanskom jeziku. Domaćimo taj tiskani poziv od riči do riči po hrvatskom tekstu:

Slovenski Gospodine!

Pozivljemo Vas da pridete na skup-štinu svih oštara ka ču se držat 10. ovoga meseca, ponedjeljak u 11 ur pred počne-đu Voloskom puli Rože.

Radi se o interesu svih oštara, jer je visoko cesar, kralj, Predsedništvo, Finan-cijanci u Trstu odlučilo, da Gorupu niš-ne valja sve ča je on do sada na svoju ruku, a bez glavne skupštine delat. Dakle nefajnalo očekuje Vas.

Volosko na Tri Kralji 1898.

Odbor slobodnih oštara
Franc Ossojanik Gajanic predsjednik
Franc Kinkela Lovrinov.

Dakle isti „odbor slobodnih oštara“, kao na proglašu od 30. decembra 1897., sa tiskanimi imeni iste dvojice kao onđe, samo da je u ovom novom oglašu i pozivu označen Franc Kinkela sa „Lovrinov“, tako, da sad neima dvojbe, tko je Franc Kinkela i da ga je javno imenje već prije bilo ugonito.

U prvom oglašu se je naprosto reklo, da nista nevalja, što je gorup učinio; u ovom drugom pozvali su se pozivatelji na-viseko c. k. Prečesedičstvo Financija u Trstu i utvrđivali, da je to c. kr. predsedništvo odlučilo, „da Gorupu niš-nevalja sve ča je on dosada na svoju ruku, a bez glavne skupštine dela“.

Svaki razborit morao se je suditi tomu načepo oni, koji su vidali neke vrati-vjerodajnice u rukah činovnika g. Gorupu odnosno oštora, koj je za godinu 1898. preuzeo državnu potrošarinu. I mi smo imali prilike viditi takovu jednu vraderajnicu ili „kreditivu“. Njom se dotične osobe proglašuju kao agenti c. k. potroša-ško-porezno nagodbene družtva*. U njoj njim se nalaze kao dužnost, da pobira pristojbe za potrošarinu, da potvrđuju primitak, da se nyjeruju o izpravnosti prijava, da pregledavaju prostorije obrta, mese, vino i druge piće, da pretražuju kuće, da postupaju ako nadju nepravilnosti, i u obči poduzmu sve potrebito za čuvanje prava rečenoga družtva, koja su mu dana-ri države. Na svrši toga „kreditiva“ po-zivaju se sve c. kr. vojne i civilne oblasti, načelnici občina, i svaki drugi, da budu na pomoć agentom u vršenju njihovih dužnosti. Pod te „kreditive“ podpisano je c. kr. potrošarsko-porezno nagodbene družtvo*, i kao predsjednik toga družtva Kor-nelij Gorup. Uza to stoji počat toga družtva, pa počat c. kr. nadinspekтор u Pulji, a podpis istoga Rotini. Gorup je imao dan Volosko 23. decembra 1897., a potvrdi toga nadinspektor 28. decembra 1898.

Kad vidiš tv, onda se moraš zgrážati nad drživotstvu onoga poziva „odbora slobodnih oštara“, i zgrážas se također da može takođe što vidiš oblast, koja mora poslati na mir i red, i na to da zapriči nekredu, o koju bi mogli pasti ljudi ušljed varavim ušamno govoru nego i tiskanica, razrašiliš pod nosom te oblasti.

Onakav poziv došao je u ruke i vele-vrednom glavaru u Kastvu. Dobiv ga, i on se je morao zgrážati i smatrao je svojom dužnošću da se popiše na nadležnom mjestu, što je na stvari, da pak uzmognu podu-čiti pak sa običnim klicem u nedjelju dane 8. t. m. Olovgoru su mi prekasno došli. Pitao je jednoga gospodina finančnialnoga savjetnika i gospodina Gorupa, da li je ovaj poslednji predsjednik družtva za državnu potrošarinu ili ušla. Prvi je odgo-

vio gospodinu glavaru, da je Gorup zbilja predsjednik, i da je o tom obavješten ko-mesec Hrib na Voloskom. Gorup pak je odgovorio, da mu je predsjedništvo finan-cije, da je lažno ono što je u pozivu reku, da je tri kralja. Činovnik Gorup odnosno oštora dobio je odgovor od Gorupa, da ravnateljstvo finance izjavila, da je tačan onaj poziv odnosno otkržnica oštora slo-bodnih oštara.

I u istini je financijalno ravnateljstvo u Trstu potvrdilo gospodinu Kornelija Gorupa, kao predsjednika za državnu potrošarinu već dne 8. novembra 1897. br. 2067. pr. I zna sve to obdržavala se je skup-ština oštara na Voloskom dne 10. januara kod Rože*.

Tu je bio Frane Ossojanik Gajanic

kao predsjednik. Tu Dr. Krtić, tu Pepić Maroti, tu Vincenzo Dobrovic Sločarić, tu Josip Kalčić, tu Mateša, i u obči po-zvati, i to dak iz Trsta. Pred c. kr. no-tarom su onda učinili nekakav pravljed-ili protest, proti svemu što je dosad uči-njeno. Bilo jih je kakvih 20-30, i to naj-vise iz Kastavčine, onih koja vode i onih

koji se daju voditi već više vremena. Većina se hvala Brgu ne da već voditi; a samotno je, da jih još ima.

A c. kr. politička oblast, kojoj je Alojzij Fabiani na čelu? Ni mukast. Ona kao da nista nečuje ni neviđe. C. kr. ka-petan Alojzij Fabiani je znao sa one pozivne na skupštinu slobodnih oštara, ali po-brao se je tog dana u Trst; i c. kr. fi-nančnialni komesar Hrib odnesao je peto u Voloskoga već za rana toga dana. Razni su iskali i jednoga i drugoga, ali užal.

Prvom okružnicom od 30. decembra 1897. zaveden je Vincenc Pošćić iz Bregi. I neimajući krime počeo je tečiti na novu godinu i točio tri dana. Tretji dan opazili su to činovaci za potrošarinu, a kad su ga pitali, kako to čini, rekao je, da po onom oglašu „odbora slobodnih oštara“.

Dne 10. janara, na dan tobožnje skup-štine, Nino Perčić Rožić negdje posli-podna pred svim skupštini bacio za jedne bačve pečat i čep, a jedan už njega zna se koji — rekao: sad činiti tako svi! Došao je činovnik potrošarine zajedno sa žandarom i redarom; htjeli su opet zapratići, ali Nino Rožić nije pustio. Otišli su, i to zabilježili, te prijavili oblastim, kod kojih nemože dobro proći.

Tko je kriv takvom nesrećam? Onaj koji pusti slobodon da si dire laži, da se dak i predsjedništvo finančica zlorabi, i njegovo ime za potvrditi laži upotrebljuje.

Koliko dugo će to još trajati?

Krémara u kotaru ima kakvih 280. Blizu 200 njih dali su punomoć Gorupu. On se je ipak sklonio za odbor, komu je predsjednik, i koji jedini, može skupštini sasvati.

Otvoreno pismo novomu namještajniku. Zadnji broj „Il Pensiero Staro“ donosi ilepo otvoreno pismo novomu c. k. na-mještajniku gosp. grofu Gočsu, u kojem mu opisuje temeljito žalostno stanje primor-skih Slavena. Žalimo, što nam nije moguće radi nedostatka prostora doneti rečeno pismo u cijelosti.

Sjednica stalnoga oštora zemaljskoga vjeća obdržavala se dne 28. decembra 1897. u Poreču. Kod iste sudjelovali su pri-vi put novoizabrani nači članovi tog vjeća, g. Dr. G. Trinajstić i Fr. Skalamera. Obujca sudjelovali su i kod odnosne razprave o po-jediničnim točkama dnevnoga rada.

Oprijeđeni prieki sud. Dne 10. t. m. dgnut bijaše u Pragu za grad i okolicu

prieki sud, proglašen prigodom za tijudi demonstracija u Beču, u sjevernih gra-dovima kraljevine Česke i u zlatnom Pragu.

Potpuk učinio je Kornelij Gorup. Postupak umirovljenih c. k. činovnika u Primorju. Poslednjih godina bilo je uni-mirovljeno nekoliko viših c. k. činovnika u Primorju, koji bijahu za njihovoga službovanja odlučni protivnici Hrvata i Slovenaca, a početku istog siječnja i učinili su žalosne.

Iz skupštine pročitani su brzovjni pozivlji, koji su stigli iz raznih krajeva, a mi ih ovdje samo po imenu navajamo:

„Ljubljanski Sokol“, „Celjsko pevsko družtvo“, „Hrvatski Sokol“ u Svetištu, g. Fran Mulacek, Ferdo Kersnik, Milan i Uroš Keršnik iz Ljubljane, „Gorenjski Sokol“ iz Kranja, „Lički Sokol“ iz Gospića, Voditeljski zbor „Ljubljanskega Sokola“, „Hrvatski Sokol“ iz Zagreba, Slo-vansko dijstvo u Celju. Pismen pozdravljani stigli su od „Sokola“ u Istriji i „Sokola“

iz Celja.

Kod čitača svakoga brzovjaja odu-savljeno se kličalo svakom bratstvu družtvu; prisutni članovi pozabavili se još neko vrieme uz veselu pjesmu i sladki zvuk tamburaša.

Društvo danas već broji 180 članova, što poduprujući što izvršujući; a između

novega namještajka grofa Gočsu. Moguće da mu se želi prikupiti da li ikakve akcije Lloydovog savjetnika; svakako pak držimo, da bar misli upravit na njega koliko toliko gleda uprave, i da bude i na dalje na ruku s svojim svjetli talijanskim gospodama. Ni možemo vjerovati, da će se novi namještajni predsjednik i skupština, koji je morao pasti radi svoga postupka, već da će raditi neodvisno od njega i od talijanske gospode neko kako to privika i zakoni zahtijevaju. Svakako pak blijesimo, kao i značajnu okolnost da umirovljeni c. kr. činovnici smatraju potrebitim i kad su umirovljeni ostati u svojim sjeljib.

Raspšaćena predsjednica dražtva „Legi- Nazione“. Iz talijanskih novina Primorja dozvano, da je c. k. namještajničko predsjedništvo u Trstu razpustilo područničko zloštneg talijanskog dražtva „Legi Nazione“ u So-vinjaku i to s razloga, što nije rečena područnica dala znaka o svom životu već dve godine i što neina članova.

Kano ovo područničko imala bi cesar-ška vlast razpustiti mnoge druge, jer su svihine kano što je svihine cilje držtva, ustrajeno jedino u svih, da odnarođuje, da potaljani hrvatski i slo-venski dječići ovđe na našem jugu.

Odkup zgrada južne željeznice u Opatiji. Kako je poznato grade u našoj Li-burniji i to između Voloskoga i Lovrana dva dražtva palata, gestione, zdravilišta itd. i to južna željeznicu Opatiju a dražtvo „Quarnero“ u Lovrani i u njegovoj okolici.

Već dulje vremena kola glaz, da se vode progovori između južne željeznice, i dražtva u nekog francusko-britiskog dražtva tomu, kako bi ovo posljednje od-kupilo od južne željeznice sve njene zgrade t. j. svu pješčinu inventar u Opatiji i to između željeznicu Opatiju a dražtvo „Quarnero“ u Lovrani i u njegovoj okolici.

Već dulje vremena kola glaz, da se vode progovori između južne željeznice, i dražtva u nekog francusko-britiskog dražtva tomu, kako bi ovo posljednje od-kupilo od južne željeznice sve njene zgrade t. j. svu pješčinu inventar u Opatiji i to između željeznicu Opatiju a dražtvo „Quarnero“ u Lovrani i u njegovoj okolici.

Zapovjedništvo c. k. mornarice u Puli na znanje! Sa više prijatelja bio sam pred osam dana na koncertu u restauraciji „Stadt Pula“. Vojnička glazba svirala je razne komade, i u jednom „Potpourri“ česku pješmu „Andželko“. Najednoč dočelo se u jednom katu dvorane „Fiume“. Mislio sam, da je to obična talijanska fukara, koja imade patentato, i nisam se vlike za to, brinu, već sam sa vescim diegom občinstva plešao. Kad sam ali jučer opte na koncertu o tome razgovarao, više mi je gospod savsivim sjegurno i odlučno ka-zalo, da je zviždanje došlo od onoga stola, kod kojeg su sedili „Marine Comisarijati“, a poznato mi je, da su medju njima, dva tri strašneva Niemaca, ko a sa — ako je istina — mogli ovaj čin izvesti, radi mržnje do češke pjesmice.

Dužnost je dakle slavnoga zapovjed-ništva, da ovu stvar izpiša, pa ako je istinita, neka nauči mladu njemačku go-spodu pristojnosti.

Prvi istarski Školski u Puli, I. Odjel-icom visokog c. kr. namještajstva u Trstu od 21. novembra 1897. odobrena su prava vlasti gornjega dražtva. Pripravni oštob javio je ova većelj vješt putom novinama svim bratstvima, ujedno sazvao prvu redovitu glavnu skupštinu dne 8. decembra 1897. koje je bila mnogobrojno posjeđana.

Član L. Križ pozdravio je prisutne i lepim govorom, razmatrajući u kratko di-žnosti i svrhu sokolskih dražtava ter izvje-stio o dosadanjsim djelovanju.

Pozlijoga tega bježiš izabran skoro jedno-dnevni oštob od 10. lica, koji je između sebe izabrao kao starosta g. L. Križ-a podstarosta g. A. Mezničić, tanknikom g. Stj. Gjurić i blagajnikom g. A. Kanudera.

Iza skupštine pročitani su brzovjni pozivlji, koji su stigli iz raznih krajeva, a mi ih ovdje samo po imenu navajamo: „Ljubljanski Sokol“, „Celjsko pevsko družtvo“, „Hrvatski Sokol“ u Svetištu, g. Fran Mulacek, Ferdo Kersnik, Milan i Uroš Keršnik iz Ljubljane, „Gorenjski Sokol“ iz Kranja, „Lički Sokol“ iz Gospića, Voditeljski zbor „Ljubljanskega Sokola“, „Hrvatski Sokol“ iz Zagreba, Slo-vansko dijstvo u Celju. Pismen pozdravljani stigli su od „Sokola“ u Istriji i „Sokola“

iz Celja.

Kod čitača svakoga brzovjaja odu-savljeno se kličalo svakom bratstvu družtvu; prisutni članovi pozabavili se još neko vrieme uz veselu pjesmu i sladki zvuk tamburaša.

Društvo danas već broji 180 članova,